

Даннік К.

ВИКОНАВСТВО І НАВЧАННЯ ГРИ НА МІДНИХ ДУХОВИХ У НМАУ ІМ. П. І. ЧАЙКОВСЬКОГО

Кім Даннік.
Виступ на Міжнародній
науково-практичній
конференції «Академія
на межі століть».
Київ. 2013 рік.
Фото С. Р. Ніколаєва.

Вітаю НМАУ ім. П. І. Чайковського зі сторічним ювілеєм від дня її заснування! Ця визначна подія знаменує високі досягнення всіх музикантів України, які працювали на цій сцені, навчалися тут і навчали інших протягом ста років. Ці досягнення значні. Мої щирі вітання ректору НМАУ ім. П. І. Чайковського Рожку Володимирі Івановичу, докторам, професорам, аспірантам, викладачам усіх факультетів і студентам, тим, хто працював і тим, хто працює нині. Вітаю всіх, чийми стараннями Академія досягла таких визначних успіхів.

Мене попросили сказати кілька слів про кафедру духових інструментів. Ми знаємо, що кафедра була заснована у 30-х роках ХХ століття. Я мав честь бути присутнім на церемонії відзначення 75-річчя кафедри. Тоді, під час конкурсу, який проводився до цієї дати, я прослухав багатьох талановитих студентів, ознайомився з роботою викладачів цього видатного факультету. І мені стало зрозуміло, що в Академії є багато здібних студентів і визначних педагогів, які допомагають розвивати майстерність, збагачувати потенціал цих студентів.

До 1991 року люди мого покоління на Заході майже нічого не знали про СРСР та його союзників. А та інформація, яку ми отримували, перевірялася службами країни, яку ми у США називали просто – Росія. У 90-х роках минулого століття ці обмеження було знято, і наше розуміння країн, які стали незалежними, розширилося. Дозвольте мені навести такий приклад: трубачі всього світу знали ім'я трубача-віртуоза Тимофія Докшицера, але ми не знали, що, працюючи в Москві, він був вихідцем з України, з містечка Ніжин. Нам також були відомі імена таких видатних виконавців і викладачів, як Іван Мещанчук, Вільгельм Яблонський, Микола Бердієв, але ми нічого не знали про їхній творчий шлях. Тепер ми не тільки знаємо більше про них, а й знайомимося з новими талановитими українськими виконавцями на мідних інструментах, про яких раніше і не чули.

І все ж, за останнє десятиліття відбулося багато змін. Дозвольте мені навести кілька прикладів зі сфери, у якій я знаюся найбільше, – трубачів. Визначною подією для трубачів України стала конференція «Євро-Міжнародна Гільдія Трубачів» у Києві 1998 року, у межах якої відбувся Київський міжнародний конкурс трубачів. Я мав честь бути членом журі цього конкурсу. За цей

Міжнародна Гільдія Трубачів» у Києві 1998 року, у межах якої відбувся Київський міжнародний конкурс трубачів. Я мав честь бути членом журі цього конкурсу. За цей

час я познайомився з чудовими українськими трубачами – виконавцями, членами журі – і встиг закохатися у це прекрасне місто Київ.

У західній пресі опубліковано кілька матеріалів про трубачів з України 90-х років ХХ століття, і про утворення 2004 року Міжнародної гільдії трубачів. У тісній співпраці з паном Валерієм Терентійовичем Посвалюком випущено диск «Трубачі України» із записами Семена Бальдермана, Миколи Бердієва, Володимира Кафельникова, Олександра Корша, Віктора Лейсмана, Георгія Орвіда, Костянтина Посвалюка, Валерія Посвалюка і Тимофія Докшицера. Чудову книгу Едварда Тарра «Схід зустрічається із Заходом»¹ було опубліковано минулого року. І хоч у підзаголовку зазначено – «Російські традиції гри на трубі», – вона містить розділ про трубачів з України, виконавців і педагогів. Хоча у нас на Заході ще є проблеми з літературою цього плану, та кількість інформації і матеріалів невпинно зростає.

На Заході відомі імена трубачів Миколи Бердієва, Сергія Болотіна, Тимофія Докшицера, Івана Мещанчука, Вільгельма Яблонського, Івана Василевського, Валерія Посвалюка, Віктора Кісниченка, вони у нас асоціюються з Україною. Але, згадуючи ці імена, я впевнений, що є ще багато талановитих трубачів, про яких я нічого не знаю, і це сумно. Такі імена, як Олег Белофастов, Федір Ригін, Микола Рудой, Микола Підгорбунський і Сергій Попов відомі у нас, але знайти якусь інформацію про цих видатних трубачів важко. Андрій Ільків і Володимир Копоть, які працюють в інших жанрах, усе ще не відомі у нас широкій публіці.

У 2013 році ми вже знаємо, що НМАУ ім. П. І. Чайковського – це один із провідних музичних освітніх закладів Східної Європи. Освіта тут високого рівня, і такого ж рівня музиканти, які тут навчаються. Але все ще бракує інформації для тих, хто проживає в Західній Європі та Північній Америці. Сподіваюся, що у найближчому майбутньому обмін статтями, методичними роботами, записами між Заходом і Україною зросте.

Тож дозвольте мені скористатися нагодою і подякувати музикантам України за їхній великий внесок у розвиток духової музики. Хочу додати, що ми дуже вдячні композиторам, які надали нам методичні посібники, етюди, концерти та інші музичні твори. Ми сподіваємося на подальшу співпрацю з українськими колегами, бо я впевнений, що нам є чим обмінюватися.

Кім Даннік та Валерій Терентійович Посвалюк.

Пам'ятний подарунок. Київ. 2013 рік.

Фото С. Р. Ніколаєва.

¹ Tarr E. H. East meets west: Russian trumpet tradition from the time of Peter the Great to the October Revolution / Edward H. Tarr. – Hillsdale New York : Pendragon Press, 2003. – 508 p.